

Роман

Олександр Олесь

На Волині в час той княжив
Син Мстислава — князь Роман,
Ворог злий бояр нікчемних,
Друг селянства і міщан.

Бив він половців нещадно
І в полон живих не брав.
Про Романа склалась пісня,
Сам народ ту пісню склав.

В пісні тій Роман був рівний
Турам, левам і орлам...
Вороги дітей лякали:
"Цить! Романові віддам!"

До Романа йдуть бояри,
Віддають йому престіл...
"Ой, не буду їсти меду,
Доки сих не знищу бджіл".

І коли меча бояри
На Романа підняли,
Володимирка згадав він,
Щоб слухняними були.

Не боявся він нікого
І підмоги не шукав.
Раз до його папа римський
Посланців своїх прислав:

"Інокентій, папа римський,
Привітання шле тобі,
Обіцяє тобі в поміч
Меч Петровий в боротьбі".

Вийняв князь свій меч і каже:
"Передайте й мій уклін

І спитайте свого папу:
Чи такого має він?

Поки я меча не стратив
І тримаю у руці,
Ним я й буду добувати!..
Йдіть здорові, посланці".

І народом мудро правив,
І державу збільшив князь,
Бо Волинь з Галичиною
В одно князівство злилась.

Вояком Роман родився –
На війні він і поляг:
Під Завихвистом на Віслі
Заколов його поляк.